

Četniče Tadići, meti smeće ispred

svoga praga i Miloševićevog groba!

Odkuda drzkost srbskom predsjedniku, četniku Borisu Tadiću da se usuđuje pozivati na odgovornost hrvatsku premierku Jadranku Kosor radi izricanja zahvalnosti i slave uzornim Hrvatskim generalima gosp. Anti Gotovini i gosp. Mladenu Markaču.

Prošla su vremena Borise Tadiću, kad je Beograd diktirao ponašanje Zagrebu i Hrvatskoj.

Žao mi je Borise Tadiću, da je "nepobediva srbska vojska begala glavom bez obzira" iz okupirane Hrvatske pred snagom Hrvatskih branitelja i osloboditelja predvođenih najuzornijim i najboljim hrvatskim generalima, među njima gosp. Antom Gotovinom i gosp. Mladenom Markačem. Teško je podnijeti takav poraz "uvek nepobedive srbske vojske".

Izgleda po ponašanju da se Boris Tadić još uvijek nije odrekao sulude velikosrbske ideologije pa drsko u svojoj nemoći kritizira hrvatsko poštivanje svojih zaslužnih generala. Oni su naši, hrvatski generali i sav Hrvatski narod je ponosan na njih. Oni su branili i oslobađali Hrvatsku od srbskih genocidnih okupatora.

Ne može Boris Tadić preboljeti poraz, kojeg su nanijeli Hrvatski branitelji sa svojim generalima okupatorskoj, genocidnoj, pljačkaškoj, silovateljskoj i koljačkoj srbskoj soldateski Slobodana Miloševića i njegovih zločinačkih generala Ratka Mladića, Gorana Hadžića i vukovarskih koljača Šljivančanina, Radića, Stanimirovića...

Da li bi uopće palo na um njemačkim političarima, nakon poraza u ratu pozivati na odgovornost poljske, sovjetske ili savezničke vladare radi slave njihovih generala, koji su porazili Hitlerov Reich?!

Ne i ne! Nijemci su se pomirili s porazom i prošli katarzu, ispovijedili se sami pred sobom i čvrsto odlučili da će se popraviti i neće više griješiti. Tako nešto može učiniti kulturni Njemački narod i njegovi vladari, ali nešto takvog očekivati od Srba, ubojica Hrvatskih zastupnika u beogradskoj Narodnoj skupštini, od srba - koljača u Vukovaru, Škabrnji Slunju... i Srebrenici se ne može očekivati.

Jedan Boris Tadić je izdanak takovih srbskih koljača i ne može se pomiriti s porazom: od Hrvatske, od BiH, od Kosova, pa donekle i od Crne Gore, a bude li dovoljno pameti doživjet će Boris poraz i od Vojvodine, koja se sprema kao prva pokrajina ući u Europsku Uniju

Srbiji ne preostaje drugo, nego zamoliti Kosovare za konfederaciju Srbije i Kosova s centralnom vladom u Prištini, na čelu s Albancima.

Boris Tadić bi trebao svakog dana moliti Boga, da izađe iz srbskog genocidnog vrtloga i da počne živjeti kao čovjek, ako se uopće ta kategorija može primjeniti na brojne Srbe poput Miloševića, Kadijevića, Šešelja..., kojima je blizak i Boris Tadić. Svaka čast srbskim iznimkama, kakovih vjerojatno ima.

Upravo dok ovo pišem poslao mi je prijatelj ovaj zapis iz 13. stoljeća, kojeg valja uputiti Borisu Tadiću jer je on po svome ponašanju zaostao u 13. stoljeću:

Njemački kroničar Helmold iz Lübecka oko 1172. godine prošao je Balkanom i piše:

"Zovu se Srbi, đavolski sinovi, bez Božjeg križa, služitelji svih prljavština, koji na svojim mjestima na đavolski način žive, divljačkije od životinja." Izvor: Mostar, Crkva na kamenu, broj 3; strana 1, ožujak 1992.

Moja je iskrena želja, da Srbija krene putem očovječavanja i da Hrvatska dobije normalne susjede, ali se bojim da do toga ne će doći jer pod nasljednicima Slobodana Miloševića (Koštunicom i Tadićem) grade se u Srbiji brojni spomenici fašističkom četničkom voždu Draži

Četnice Tadiću, meti smeće ispred svoga praga i Miloševićevog groba

Urednik Administrator
Ponedjeljak, 08 Kolovoz 2011 16:16

Mihailoviću, zasvjedočenome srbskom koljaču oko 100.000 Bošnjaka i Hrvata u Istočnoj BiH.

Toliko Borise Tadiću. Narod bi rekao: "Pamet u glavu Borise!"

Mr-sc. Dragan Hazler, predsjednik HAZUD-a i Hrvatski domobranski častnik u pričuvi

Basel, 8. kolovoza 2011.

Na obljetnički dan smrti Stjepana Radića (8. kolovoza 1928.) najuzornijega hrvatskog političara svih vremena, kojeg su Srbi smrtno izranjavali u tzv. Narodnoj skupštini, hitcima kralja Aleksandra iz ruku zločinca Puniše Račića 20. lipnja 1928.

Taj zločin su osvetili makedonske i hrvatske ustaše atentatom na zločinačkog kralja aleksandra u Marseillesu 9. listopada 1934. pa zato Srbi još i sada sotoniziraju i demoniziraju ustaše.

Zbog ovog zločina na Stjepana Radića nije se Tadić "izvinio" Hrvatima i Hrvatskoj, a muči ga danju i noću poraz njegove "nepobedive srbske vojske" od Hrvatskih branitelja i Hrvatskih generala.

E Tadiću, Tadiću, treba se znati nositi s porazom i naučiti iz toga, da srbska solateska ne dolazi nikada više u Hrvatsku proganjati i klati Hrvate, pljačkati hrvatsku imovinu i silovati Hrvatice... Ta vremena su prošla. Dragan Hazler